

Sygn. akt *I 1 C 223/17*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja do spraw rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym

w składzie: Przewodniczący: SSR Anna Stolarska

Protokolant: sekr. sąd. Tomasz Łukowicz

po rozpoznaniu w dniu 23 marca 2017 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Ltd z siedzibą w L., Wielka Brytania**

przeciwko **A. A.**

o zapłatę

I oddala powództwo;

II obciąża powoda kosztami procesu uznając je za uiszczone.

UZASADNIENIE

Powód (...) Ltd z siedzibą w L. wniósł o zasądzenie od pozwanego A. A. kwoty 5.316,94 zł wraz z odsetkami ustawowymi od poszczególnych kwot oraz kwoty 2.519,60 zł tytułem rekompensaty za koszty odzyskania należności dochodzonej niniejszym pozwem wraz kosztami postępowania. W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 15 kwietnia 2016 r. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością dokonała przelewu na rzecz powoda wierzytelności przysługującej w stosunku do pozwanego A. A., o czym pozwany został poinformowany pismem z dnia 15 kwietnia 2016 r. Powód wyjaśnił, iż wierzytelność będąca przedmiotem przelewu wynika z umowy o numerze (...) z dnia 9 września 2010 r. zawartej przez telefon przez pozwanego, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod nazwą (...) .H.U. (...), na okres 24 miesięcy. Powód wskazał, że zgodnie z zawartą umową pozwany zlecił poprzednikowi cedenta wykonanie strony internetowej (...), zaś poprzednik cedenta zobowiązał się do rejestracji domeny naglosnienia-waclawski.eu. Powód wyjaśnił, że zgodnie z zawartą umową pozwany miał płacić abonament w kwocie 449,70 zł za kwartał i na tej podstawie poprzednik cedenta wystawił pozwanemu w okresie od 18 grudnia 2011 r. do 18 sierpnia 2014 r. szereg faktur VAT opiewających na łączną kwotę 5.316,94 zł, które nie zostały opłacone przez pozwanego. Nadto powód wskazał, że na podstawie umowy przelewu wierzytelności nabył również prawo do rekompensaty za koszt odzyskania należności, w związku z czym na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych żąda zapłaty kwoty 2.519,60 zł.

(pozew – k. 3-5v.)

W dniu 29 czerwca 2016 r. Sąd Rejonowy w Wałbrzychu, w sprawie o sygn. akt VI GNc 1420/16, wydał zgodnie z żądaniem pozwu nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

(nakaz zapłaty – k. 76)

Od powyższego nakazu zapłaty pozwany A. A. wywiódł sprzeciw, którym zaskarżył wydany nakaz zapłaty w całości oraz wniósł o oddalenie powództwa i przekazanie sprawy do sądu właściwości ogólnej pozwanego. Pozwany zaprzeczył temu, aby zawarł umowę, o której mowa w uzasadnieniu pozwu, zarówno jako osoba prywatna jak i właściciel firmy,

nadto aby kiedykolwiek zawierał umowę z podmiotami wskazanymi w uzasadnieniu pozwu. Pozwany zaprzeczył również, aby otrzymał wskazane przez powoda dokumenty w postaci umowy o wykonanie strony internetowej, faktur VAT, wezwania do zapłaty czy umowy cesji. Zdaniem pozwanego zgłaszane przez powoda dowody nie istnieją, są fikcyjne, nadto dołączone do pozwu dokumenty są niewiarygodne, gdyż są nieczytelne i nie zostały opatrzone pieczęcią tłumacza przysięgłego. Nadto pozwany wskazał, że pod adresem podanym w fakturach, tj. Stare (...), (...)-(...) S., w latach 2010-2015 nie przebywał ani nie był zameldowany, zaś adres wskazany w pismach przewodnich do faktur – S. (...), (...)-(...) S. Osiedle (...) – nie istnieje. Pozwany wskazał również, że nigdy nie pomniejszył podatku w oparciu o wskazane przez powoda faktury VAT, ponieważ nie mógłby tego zrobić. Pozwany wyjaśnił również, że działalność gospodarczą prowadzi od 4 listopada 2013 r. Nadto pozwany wskazał, że powód nie wykazał aby poniósł jakiegokolwiek koszty odzyskiwania należności, ponieważ jest świadom tego, iż żadnych kosztów nie poniósł ani nie została zawarta żadna umowa.

(sprzeciw – k. 80-90)

Postanowieniem z dnia 25 października 2016 r. Sąd Rejonowy w Wałbrzychu uznał się niewłaściwym miejscowo i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Gdyni.

(postanowienie k. 93-94)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 31 stycznia 2011 r. pomiędzy (...) Spółką z o.o. z siedzibą w K. (sprzedającym) a (...) Spółką z o.o. z siedzibą w W. (kupującym) doszło do zawarcia umowy sprzedaży zorganizowanej części przedsiębiorstwa w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej polegającej na sprzedaży usług internetowych firmom i podmiotom korporacyjnym.

okoliczność niesporna, a nadto umowa sprzedaży zorganizowanej części przedsiębiorstwa – k. 45-47v.

W dniu 21 września 2011 r. pomiędzy (...) Spółką z o.o. z siedzibą w W. (sprzedającym) a (...) z siedzibą w D. (kupującym) doszło do zawarcia umowy sprzedaży zorganizowanej części przedsiębiorstwa w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej polegającej na sprzedaży usług internetowych firmom i podmiotom korporacyjnym.

okoliczność niesporna, a nadto umowa sprzedaży zorganizowanej części przedsiębiorstwa – k. 42-44

W dniu 18 grudnia 2011 r. (...) z siedzibą w D. wystawił na rzecz A. A., Firma Usługowo-Handlowa, S. (...), (...)-(...) B., fakturę VAT (...) na kwotę 535,14 zł tytułem abonamentu z umowy nr (...) z dnia 9 września 2010 r.

okoliczność niesporna, a nadto pismo przewodnie wraz z fakturą VAT – k. 48-48v.

W dniu 18 grudnia 2011 r. pomiędzy (...) z siedzibą w D. (cedentem) a (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. (cesjonariuszem) doszło do zawarcia umowy przelewu wierzytelności. W treści umowy wskazano, że przedmiot przelewu stanowi wierzytelności wobec A. A., Firma usługowo-handlowa (...), (...)-(...) B. z (...) na kwotę 535,14 zł.

okoliczność niesporna, a nadto umowa przelewu wierzytelności – k. 22

W dniu 18 marca 2012 r. (...) z siedzibą w D. wystawił na rzecz A. A., Firma Usługowo-Handlowa, S. (...), (...)-(...) B., fakturę VAT (...) na kwotę 535,14 zł tytułem abonamentu z umowy nr (...) z dnia 9 września 2010 r.

W dniu 18 czerwca 2012 r. (...) z siedzibą w D. wystawił na rzecz A. A., Firma Usługowo-Handlowa, S. (...), (...)-(...) B., fakturę VAT (...) na kwotę 535,14 zł tytułem abonamentu z umowy nr (...) z dnia 9 września 2010 r.

okoliczność niesporna, a nadto pismo przewodnie wraz z fakturą VAT – k. 49-49v., 50-50v.

W dniu 18 czerwca 2012 r. pomiędzy (...) z siedzibą w D. (cedentem) a (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. (cesjonariuszem) doszło do zawarcia umowy przelewu wierzytelności. W treści umowy wskazano, że przedmiot przelewu stanowi wierzytelności wobec A. A., Firma usługowo-handlowa (...), (...)-(...) B. z (...) na kwotę 535,14 zł.

okoliczność niesporna, a nadto umowa przelewu wierzytelności – k. 22v.

W dniu 19 września 2012 r. (...) z siedzibą w D. wystawił na rzecz A. A., Firma Usługowo-Handlowa, S. (...), (...)-(...) B., fakturę VAT (...) na kwotę 178,38 zł tytułem abonamentu z umowy nr (...) z dnia 9 września 2010 r.

okoliczność niesporna, a nadto pismo przewodnie wraz z fakturą VAT – k. 51-51v.

W dniu 18 października 2012 r. (...) z siedzibą w D. wystawił na rzecz A. A., Firma Usługowo-Handlowa, S. (...), (...)-(...) B., fakturę VAT (...) na kwotę 178,38 zł tytułem abonamentu z umowy nr (...) z dnia 9 września 2010 r.

okoliczność niesporna, a nadto pismo przewodnie wraz z fakturą VAT – k. 53-53v.

W dniu 18 października 2012 r. pomiędzy (...) z siedzibą w D. (cedentem) a (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. (cesjonariuszem) doszło do zawarcia umowy przelewu wierzytelności. W treści umowy wskazano, że przedmiot przelewu stanowi wierzytelności wobec A. A., Firma usługowo-handlowa (...), (...)-(...) B. z (...) na kwotę 178,38 zł.

okoliczność niesporna, a nadto umowa przelewu wierzytelności – k. 23

W dniu 19 listopada 2012 r. (...) z siedzibą w D. wystawił na rzecz A. A., Firma Usługowo-Handlowa, S. (...), (...)-(...) B., fakturę VAT (...) na kwotę 178,38 zł tytułem abonamentu z umowy nr (...) z dnia 9 września 2010 r.

okoliczność niesporna, a nadto pismo przewodnie wraz z fakturą VAT – k. 52-52v.

W dniu 18 grudnia 2012 r. (...) z siedzibą w D. wystawił na rzecz A. A., Firma Usługowo-Handlowa, S. (...), (...)-(...) B., fakturę VAT (...) na kwotę 178,38 zł tytułem abonamentu z umowy nr (...) z dnia 9 września 2010 r.

okoliczność niesporna, a nadto pismo przewodnie wraz z fakturą VAT – k. 55-55v.

W dniu 18 grudnia 2012 r. pomiędzy (...) z siedzibą w D. (cedentem) a (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. (cesjonariuszem) doszło do zawarcia umowy przelewu wierzytelności. W treści umowy wskazano, że przedmiot przelewu stanowi wierzytelności wobec A. A. Firma Usługowo-Handlowa, S. (...), (...)-(...) B., z faktury VAT (...) na kwotę 178,38 zł.

okoliczność niesporna, a nadto umowa przelewu wierzytelności – k. 23v.

W dniu 18 stycznia 2013 r. (...) z siedzibą w D. wystawił na rzecz A. A., Firma Usługowo-Handlowa, S. (...), (...)-(...) B., faktura VAT (...) na kwotę 149,90 zł tytułem abonamentu z umowy nr (...) z dnia 9 września 2010 r.

okoliczność niesporna, a nadto pismo przewodnie wraz z fakturą VAT – k. 51-51v.

W dniu 22 lutego 2013 r. pomiędzy (...) z siedzibą w B. (cedentem) a (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. (cesjonariuszem) doszło do zawarcia umowy przelewu wierzytelności. W treści umowy wskazano, że przedmiot przelewu stanowi wierzytelności wobec A. A., Firma Usługowo-Handlowa (...), (...)-(...) B. z (...) na kwotę 149,90 zł.

okoliczność niesporna, a nadto umowa przelewu wierzytelności – k. 24

W dniu 22 lutego 2013 r. (...) z siedzibą w B. wystawił na rzecz A. A., Firma Usługowo-Handlowa, S. (...), (...)-(...) B., fakturę VAT (...) na kwotę 149,90 zł tytułem abonamentu z umowy nr (...) z dnia 9 września 2010 r.

okoliczność niesporna, a nadto pismo przewodnie wraz z fakturą VAT – k. 59-59v.

W dniu 18 marca 2013 r. (...) z siedzibą w B. wystawił na rzecz A. A., Firma Usługowo-Handlowa, S. (...), (...)-(...) B., fakturę VAT (...) na kwotę 149,90 zł tytułem abonamentu z umowy nr (...) z dnia 9 września 2010 r.

okoliczność niesporna, a nadto pismo przewodnie wraz z fakturą VAT – k. 51-51v.

W dniu 18 kwietnia 2013 r. (...) z siedzibą w B. wystawił na rzecz A. A., Firma Usługowo-Handlowa, S. (...), (...)-(...) B., fakturę VAT (...) na kwotę 149,90 zł tytułem abonamentu z umowy nr (...) z dnia 9 września 2010 r.

okoliczność niesporna, a nadto pismo przewodnie wraz z fakturą VAT – k. 57-57v.

W dniu 18 kwietnia 2013 r. pomiędzy (...) z siedzibą w B. (cedentem) a (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. (cesjonariuszem) doszło do zawarcia umowy przelewu wierzytelności. W treści umowy wskazano, że przedmiot przelewu stanowi wierzytelności wobec A. A., Firma usługowo-handlowa (...), (...)-(...) B. z (...) na kwotę 149,90 zł.

okoliczność niesporna, a nadto umowa przelewu wierzytelności – k. 24v.

W dniu 20 maja 2013 r. (...) z siedzibą w B. wystawił na rzecz A. A., Firma Usługowo-Handlowa, S. (...), (...)-(...) B., fakturę VAT (...) na kwotę 149,90 zł tytułem abonamentu z umowy nr (...) z dnia 9 września 2010 r.

okoliczność niesporna, a nadto pismo przewodnie wraz z fakturą VAT – k. 58-58v.

W dniu 18 czerwca 2013 r. (...) z siedzibą w B. wystawił na rzecz A. A., Firma Usługowo-Handlowa, S. (...), (...)-(...) B. (...) na kwotę 149,90 zł tytułem abonamentu z umowy nr (...) z dnia 9 września 2010 r.

okoliczność niesporna, a nadto pismo przewodnie wraz z fakturą VAT – k. 61-61v.

W dniu 18 czerwca 2013 r. pomiędzy (...) z siedzibą w B. (cedentem) a (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. (cesjonariuszem) doszło do zawarcia umowy przelewu wierzytelności. W treści umowy wskazano, że przedmiot przelewu stanowi wierzytelności wobec A. A., Firma Usługowo-Handlowa (...), (...)-(...) B. z (...) na kwotę 149,90 zł.

okoliczność niesporna, a nadto umowa przelewu wierzytelności – k. 25

W dniu 18 lipca 2013 r. (...) z siedzibą w B. wystawił na rzecz A. A., Firma Usługowo-Handlowa, S. (...), (...)-(...) B., fakturę VAT (...) na kwotę 149,90 zł tytułem abonamentu z umowy nr (...) z dnia 9 września 2010 r.

okoliczność niesporna, a nadto pismo przewodnie wraz z fakturą VAT – k. 60-60.

W dniu 19 sierpnia 2013 r. (...) z siedzibą w B. wystawił na rzecz A. A., Firma Usługowo-Handlowa, S. (...), (...)-(...) B., fakturę VAT (...) na kwotę 149,90 zł tytułem abonamentu z umowy nr (...) z dnia 9 września 2010 r.

okoliczność niesporna, a nadto pismo przewodnie wraz z fakturą VAT – k. 62-62v.

W dniu 19 sierpnia 2013 r. pomiędzy (...) z siedzibą w B. (cedentem) a (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. (cesjonariuszem) doszło do zawarcia umowy przelewu wierzytelności. W treści umowy wskazano, że przedmiot przelewu stanowi wierzytelności wobec A. A., Firma Usługowo-Handlowa (...), (...)-(...) B. z (...) na kwotę 149,90 zł.

okoliczność niesporna, a nadto umowa przelewu wierzytelności – k. 25v.

W dniu 18 września 2013 r. (...) z siedzibą w B. wystawił na rzecz A. A., Firma Usługowo-Handlowa, S. (...), (...)-(...) B., fakturę VAT (...) na kwotę 149,90 zł tytułem abonamentu z umowy nr (...) z dnia 9 września 2010 r.

okoliczność niesporna, a nadto pismo przewodnie wraz z fakturą VAT – k. 63-63v.

W dniu 18 października 2013 r. (...) z siedzibą w B. wystawił na rzecz A. A., Firma Usługowo-Handlowa, S. (...) (...)-(...) B., fakturę VAT (...) na kwotę 149,90 zł tytułem abonamentu z umowy nr (...) z dnia 9 września 2010 r.

okoliczność niesporna, a nadto pismo przewodnie wraz z fakturą VAT – k. 64-64v.

W dniu 18 października 2013 r. pomiędzy (...) z siedzibą w B. (cedentem) a (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. (cesjonariuszem) doszło do zawarcia umowy przelewu wierzytelności. W treści umowy wskazano, że przedmiot przelewu stanowi wierzytelności wobec A. A., Firma Usługowo-Handlowa (...), (...)-(...) B. z (...) na kwotę 149,90 zł.

okoliczność niesporna, a nadto umowa przelewu wierzytelności – k. 26

W dniu 4 listopada 2013 r. A. A. zarejestrował działalność gospodarczą pod nazwą (...) .H.U. (...), S. 114, (...)-(...) S., polegającą na świadczeniu usług hydraulicznych. A. A. nie reklamował prowadzonej działalności gospodarczej w internecie.

okoliczność niesporna, a nadto wydruk z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej RP – k. 9, zeznania powoda A. A. – zapis audio-video rozprawy z dnia 23 marca 2017 r. – 00:03:44-00:16:14, k. 124-125

W dniu 18 listopada 2013 r. (...) z siedzibą w B. wystawił na rzecz A. A., Firma Usługowo-Handlowa, S. (...), (...)-(...) B., fakturę VAT (...) na kwotę 149,90 zł tytułem abonamentu z umowy nr (...) z dnia 9 września 2010 r.

okoliczność niesporna, a nadto pismo przewodnie wraz z fakturą VAT – k. 65-65v.

W dniu 18 grudnia 2013 r. (...) z siedzibą w B. wystawił na rzecz A. A., Firma Usługowo-Handlowa, S. (...), (...)-(...) B., fakturę VAT (...) na kwotę 149,90 zł tytułem abonamentu z umowy nr (...) z dnia 9 września 2010 r.

okoliczność niesporna, a nadto pismo przewodnie wraz z fakturą VAT – k. 66-66v.

W dniu 18 grudnia 2013 r. pomiędzy (...) z siedzibą w B. (cedentem) a (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. (cesjonariuszem) doszło do zawarcia umowy przelewu wierzytelności. W treści umowy wskazano, że przedmiot przelewu stanowi wierzytelności wobec A. A., Firma Usługowo-Handlowa (...), (...)-(...) B. z (...) na kwotę 149,90 zł.

okoliczność niesporna, a nadto umowa przelewu wierzytelności – k. 26v.

W dniu 20 stycznia 2014 r. (...) z siedzibą w B. wystawił na rzecz A. A., Firma Usługowo-Handlowa, S. (...), (...)-(...) B., fakturę VAT (...) na kwotę 149,90 zł tytułem abonamentu z umowy nr (...) z dnia 9 września 2010 r.

okoliczność niesporna, a nadto pismo przewodnie wraz z fakturą VAT – k. 68-68v.

W dniu 18 lutego 2014 r. (...) z siedzibą w B. wystawił na rzecz A. A., Firma Usługowo-Handlowa, S. (...), (...)-(...) B. (...) na kwotę 149,90 zł tytułem abonamentu z umowy nr (...) z dnia 9 września 2010 r.

okoliczność niesporna, a nadto pismo przewodnie wraz z fakturą VAT – k. 67-67v.

W dniu 18 lutego 2014 r. pomiędzy (...) z siedzibą w B. (cedentem) a (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. (cesjonariuszem) doszło do zawarcia umowy przelewu wierzytelności. W treści umowy wskazano, że przedmiot przelewu stanowi wierzytelności wobec A. A., Firma Usługowo-Handlowa (...), (...)-(...) B. z (...) na kwotę 149,90 zł.

okoliczność niesporna, a nadto umowa przelewu wierzytelności – k. 27

W dniu 19 marca 2014 r. (...) z siedzibą w B. wystawił na rzecz A. A., Firma Usługowo-Handlowa, S. (...), (...)-(...) B., fakturę VAT (...) na kwotę 149,90 zł tytułem abonamentu z umowy nr (...) z dnia 9 września 2010 r.

okoliczność niesporna, a nadto pismo przewodnie wraz z fakturą VAT – k. 70-70v.

W dniu 18 kwietnia 2014 r. (...) z siedzibą w B. wystawił na rzecz A. A., Firma Usługowo-Handlowa, S. (...), (...)-(...) B., fakturę VAT (...) na kwotę 149,90 zł tytułem abonamentu z umowy nr (...) z dnia 9 września 2010 r.

okoliczność niesporna, a nadto pismo przewodnie wraz z fakturą VAT – k. 72-72v.

W dniu 18 kwietnia 2014 r. pomiędzy (...) z siedzibą w B. (cedentem) a (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. (cesjonariuszem) doszło do zawarcia umowy przelewu wierzytelności. W treści umowy wskazano, że przedmiot przelewu stanowi wierzytelności wobec A. A., Firma usługowo-handlowa (...), (...)-(…) B. z (...) na kwotę 149,90 zł.

okoliczność niesporna, a nadto umowa przelewu wierzytelności – k. 27v.

W dniu 19 maja 2014 r. (...) z siedzibą w B. wystawił na rzecz A. A., Firma Usługowo-Handlowa, S. (...), (...)-(…) B., fakturę VAT (...) na kwotę 149,90 zł tytułem abonamentu z umowy nr (...) z dnia 9 września 2010 r.

okoliczność niesporna, a nadto pismo przewodnie wraz z fakturą VAT – k. 69-69v.

W dniu 18 czerwca 2014 r. (...) z siedzibą w B. wystawił na rzecz A. A., Firma Usługowo-Handlowa, S. (...), (...)-(…) B., fakturę VAT (...) na kwotę 149,90 zł tytułem abonamentu z umowy nr (...) z dnia 9 września 2010 r.

okoliczność niesporna, a nadto pismo przewodnie wraz z fakturą VAT – k. 71-71v.

W dniu 18 czerwca 2014 r. pomiędzy (...) z siedzibą w B. (cedentem) a (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. (cesjonariuszem) doszło do zawarcia umowy przelewu wierzytelności. W treści umowy wskazano, że przedmiot przelewu stanowi wierzytelności wobec A. A., Firma usługowo-handlowa (...), (...)-(…) B. z (...) na kwotę 149,90 zł.

okoliczność niesporna, a nadto umowa przelewu wierzytelności – k. 28

W dniu 18 lipca 2014 r. (...) z siedzibą w B. wystawił na rzecz A. A., Firma Usługowo-Handlowa, S. (...), (...)-(…) B., fakturę VAT (...) na kwotę 149,90 zł tytułem abonamentu z umowy nr (...) z dnia 9 września 2010 r.

okoliczność niesporna, a nadto pismo przewodnie wraz z fakturą VAT – k. 73-73v.

W dniu 18 sierpnia 2014 r. (...) z siedzibą w B. wystawił na rzecz A. A., Firma Usługowo-Handlowa, S. (...), (...)-(…) B., fakturę (...) na kwotę 149,90 zł tytułem abonamentu z umowy nr (...) z dnia 9 września 2010 r.

okoliczność niesporna, a nadto pismo przewodnie wraz z fakturą VAT – k. 74-74v.

W dniu 18 sierpnia 2014 r. pomiędzy (...) z siedzibą w B. (cedentem) a (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. (cesjonariuszem) doszło do zawarcia umowy przelewu wierzytelności. W treści umowy wskazano, że przedmiot przelewu stanowi wierzytelności wobec A. A., Firma Usługowo-Handlowa (...), (...)-(…) B. z (...) na kwotę 149,90 zł.

okoliczność niesporna, a nadto umowa przelewu wierzytelności – k. 28v.

W dniu 15 kwietnia 2016 r. pomiędzy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. (cedentem) a (...) LTD z siedzibą w L. doszło do zawarcia umowy przelewu wierzytelności. W treści umowy wskazano, że przedmiot przelewu stanowią wierzytelności wobec A. A., Firma Usługowo-Handlowa, S. 114, (...)-(…) S., wynikające z następujących dokumentów: (...), (...) na kwotę 5.316,94 zł.

okoliczność niesporna, a nadto umowa przelewu wierzytelności – k. 19

W dniu 15 kwietnia 2016 r. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. wystosowała do A. A., Firma Usługowo-Handlowa, S. 114, (...)-(…) S., zawiadomienie o przelewie wierzytelności wynikających z dokumentów (...), (...) na kwotę 5.316,94 zł wraz z wszelkimi należnościami ubocznymi oraz wierzytelność z tytułu rekompensaty za koszty odzyskania w/w należności w wysokości 40 EURO wynikająca z art. 10 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych na rzecz (...) LTD z siedzibą w L..

okoliczność niesporna, a nadto zawiadomienie o cesji wierzytelności – k. 20

W dniu 28 kwietnia 2016 r. (...) LTD z siedzibą w L. wystosował do A. A., Firma Usługowo-Handlowa, S. 114, (...) (...) S., wezwanie do zapłaty kwoty 5.316,94 zł.

okoliczność niesporna, a nadto wezwanie do zapłaty – k. 75-75v.

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych przez stronę powodową w toku postępowania, których prawdziwość nie budziła wątpliwości Sądu, co do swej wiarygodności, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary.

Pozostałe dokumenty złożone w sprawie, nie miały istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wniosły do sprawy nowych istotnych okoliczności.

Ustalając stan faktyczny sprawy Sąd oparł się również na dowodzie z przesłuchania stron, z przyczyn faktycznych ograniczając go do przesłuchania jedynie pozwanego A. A.. W ocenie Sądu przesłuchanie powoda (osoby uprawnionej do działania w imieniu powoda) w charakterze strony co do okoliczności zawarcia w 2010 r. umowy stanowiącej podstawę żądania, której powód nie był stroną, stron tej umowy oraz jej warunków był zbędne, tym bardziej że powód jest zagraniczną osobą prawną.

Dokonując ustaleń faktycznych Sąd oparł się na spójnych i konsekwentnych zeznaniach pozwanego A. A., które uznał za wiarygodne w całości.

Powód domagając się zasądzenia od pozwanego A. A. kwoty wskazanej w pozwie powoływał się na umowę o numerze (...) z dnia 9 września 2010 r., zawartą przez pozwanego w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod nazwą (...) .H.U. (...), z której wywodził swoje roszczenie, wskazując jednocześnie, że wierzytelność dochodzoną pozvem nabył na podstawie umowy o przelew wierzytelności od (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W..

Pozwany zaś zakwestionował roszczenie powoda zarówno co do zasady jak i wysokości, wskazując, iż nie zawierał żadnej umowy z podmiotami wskazanymi w uzasadnieniu pozwu - ani jako osoba prywatna, ani jako osoba prowadząca działalność gospodarczą. Nadto pozwany wskazał, że działalność gospodarczą prowadzi dopiero od 4 listopada 2013 r. i nigdy nie reklamował jej w internecie. Pozwany zaprzeczył również, aby otrzymał wskazane przez powoda dokumenty w postaci umowy o wykonanie strony internetowej, faktur VAT, wezwania do zapłaty czy umowy cesji.

Wobec powyższych zarzutów pozwanego powód w pierwszej kolejności, zgodnie z treścią art. 6 k.c., zobowiązany był do udowodnienia faktu istnienia swojego roszczenia, czego jednak nie uczynił, nadto w ogóle nie ustosunkował się do zarzutów pozwanego sformułowanych w sprzeciwie od nakazu zapłaty.

Powód jako jedyne dowody w sprawie przedstawił szereg umów sprzedaży wierzytelności, szereg faktur VAT wystawionych przez różne podmioty w okresie od 18 grudnia 2011 r. do 18 sierpnia 2014 r. na rzecz A. A., Firma Usługowo-Handlowa, S. (...), (...) (...) B., zawiadomienie o przejściu na jego rzecz wierzytelności przeciwko pozwanemu oraz wezwanie do zapłaty. Z dokumentów tych wynika, że szereg wierzytelności stwierdzonych fakturami VAT wystawionymi w okresie od 18 grudnia 2011 r. do 18 sierpnia 2014 r. tytułem abonamentu z umowy nr (...) z dnia 9 września 2010 r. przeszło na powoda, jednakże dokumenty te nie mogą dowodzić faktu istnienia roszczenia. Należy wskazać, że umowa cesji nie stanowi dowodu, iż wierzytelność będąca przedmiotem przelewu rzeczywiście istnieje. Stosownie bowiem do treści art. 516 zd. 1 k.c. zbywca wierzytelności ponosi względem nabywcy odpowiedzialność za to, że wierzytelność mu przysługuje. Umowa cesji nie stanowi więc sui generis dowodu, iż wierzytelność nią objęta istnieje, może jedynie skutkować odpowiedzialnością zbywcy w sytuacji, gdy wierzytelność ta mu nie przysługuje.

Należy zauważyć, że wskazanie w treści umowy przelewu wierzytelności z dnia 15 kwietnia 2016 r. szeregu faktur VAT, wystawionych na rzecz A. A., Firma Usługowo-Handlowa, S. (...), (...)-(...) B., tytułem abonamentu z umowy nr (...) z dnia 9 września 2010 r., nie zwalniało powoda od obowiązku udowodnienia istnienia roszczenia wynikającego z umowy nr (...) z dnia 9 września 2010 r., tym bardziej, że pozwany twierdził, że zobowiązanie nigdy nie powstało, kwestionował fakt zawarcia jakiegokolwiek umowy o prowadzenie domeny internetowej, a w konsekwencji fakt istnienia wskazywanego przez powoda roszczenia.

Wobec powyższego, w ocenie Sądu, powód nie podolał obowiązkowi udowodnienia istnienia roszczenia dochodzonego pozwem, gdyż nie przedstawił żadnych dowodów, które mogłyby stanowić o zasadności roszczenia, co pozwany konsekwentnie kwestionował. Podkreślić należy, że powód nie złożył umowy z dnia 9 września 2010 r., stanowiącej podstawę żądania pozwu (w jakiegokolwiek formie byłaby zawarta), tym samym na podstawie uzasadnienia pozwu oraz dokumentów do niego załączonych nie można było ustalić, jakiego rodzaju była to umowa, kto faktycznie był stroną tej umowy i na jakich warunkach ją zawarł. W konsekwencji powód nie wykazał zasadności wystawienia szeregu faktur VAT i ich wysokości. Nadto należy wskazać, iż powód twierdził, że pozwany zawarł umowę z dnia 9 września 2010 r. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej i na tę działalność wystawiono faktury VAT, pozwany zaś zaprzeczył, aby w tym czasie prowadził jakąkolwiek działalność gospodarczą, albowiem wykonywanie działalności gospodarczej rozpoczął dopiero w dniu 4 listopada 2013 r. – co znalazło również potwierdzenie w wydruku z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej. Zatem nieprawdopodobnym jest aby umowę z dnia 9 września 2010 r. pozwany zawarł jako osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą. Nadto należy wskazać, że powoływane przez powoda faktury VAT oprócz ww. niezgodności co do prowadzenia przez pozwanego działalności gospodarczej w okresie od 18 grudnia 2011 r. do 3 listopada 2013 r., zawierają nieprawidłowości co do adresu pozwanego, a mianowicie pod adresem: S. (...), (...)-(...) S., w latach 2010-2015 pozwany nie przebywał ani nie był zameldowany, zaś adres wskazany w pismach przewodnich do faktur – S. (...), (...)-(...) S. Osiedle (...) – nie istnieje.

Wobec nie przedłożenia przez powoda ww. umowy źródłowej zarówno Sąd, jak i pozwany, nie miał żadnej możliwości zweryfikowania danych wskazanych w poszczególnych umowach przelewu wierzytelności oraz wystawionych fakturach VAT, stanowiących wydruki wygenerowane przez powoda z systemu, w oparciu o które powód sformułował swoje żądanie wobec pozwanego.

Mając na uwadze jedną z podstawowych zasad postępowania cywilnego, a mianowicie obowiązku udowodnienia faktów i twierdzeń przez stronę wywodzącą z tychże faktów skutki prawne, określonego w dyspozycji art. 6 k.c., Sąd uznał, iż to rzeczą powoda było dążyć do zgromadzenia i przedstawienia Sądowi należytego rodzaju dowodów. Wszelkie zatem zaniechania podejmowania takich działań przez powoda, jego ewentualne zaniechania i przeoczenia, stanowią zarazem wyraz woli strony powodowej i pociągać muszą za sobą niekorzystne dla niej skutki procesowe.

Reasumując Sąd uznał więc, że powód nie udowodnił zasadności swojego żądania, w tym nie wykazał, aby dochodzona przez niego wierzytelność w ogóle istniała. Powództwo podlegało więc oddaleniu w całości jako nieudowodnione.

Mając na uwadze powyższe Sąd w pkt I wyroku oddalił powództwo na podstawie art. 805 § 1 k.c. w zw. z art. 509 k.c. w zw. z art. 6 k.c. a contrario.

O kosztach procesu Sąd orzekł na mocy art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 § k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu obciążając nimi powoda jako stronę przegrywając niniejszy proces i uznając je za uiszczone w całości.